

Ștefan Doru Dăncuș este un scriitor ieudean ce-si traieste viata intre Targoviste si Bucuresti, cu numeroase cărți și premii literare, însă puțin familiar în rândul sighetenilor. Lansarea volumului “Bărbatul la 40 de ani”

ce va avea loc l

uni, 28 februarie 2011, in Sighet, a fost un bun prilej de a-l provoca pe autor la un dialog, așa ca haideți să-l cunoaștem pe

Ștefan Doru Dăncuș.

Dani Godja: Ștefan Doru Dăncuș este un nume puțin cunoscut multor sigheteni, așa că o să vă rog să începem dialogul spunându-ne câteva cuvinte despre dumneavoastră.

Ștefan Doru Dăncuș: E firesc, deoarece am plecat de multă vreme din Maramureș. Am devenit sibian, apoi bucureștean și acum târgoviștenii spun că-s de-al lor (Adevărul.ro). M-am născut în leud, la 4 august 1968. Am început două facultăți dar le-am abandonat pentru a face presă. Și pentru a scrie. Actualmente sunt directorul Grupului Media SINGUR (Editura SINGUR, site-ul interactiv [www](http://www.revistasingur.ro)

[w.revistasingur.ro](http://www.revistasingur.ro)

, revista SINGUR în format tipărit și Agenția de Publicitate „Mădălina”). Sunt căsătorit cu Gabriella Țiplea din Sighet și am doi copii.

Dani Godja: Ce reprezintă “Bărbatul la 40 de ani” pentru Ștefan Doru Dăncuș? Vârsta de 40 de ani e chiar începutul sfârșitului în viața unui bărbat?

Ștefan Doru Dăncuș: Cartea aceasta e o sinteză de observații pertinente, cred eu, deși unor voci critice li s-a părut prea tristă. 40 de ani e o vârstă la care începi să te întrebi cu seriozitate ce ai făcut și ce vrei să mai faci pe lumea asta. Unii trăiesc iubiri mistuitoare, alții se ratează, unii trăiesc într-un provizorat boem, alții fac averi fabuloase. Nu există parametri ficși pentru a eticheta această vârstă. Mie mi se pare importantă datorită ideii că ești în poziția ingrată de a te analiza cu sinceritate.

Dani Godja: Cum ați motiva un tânăr să vă citească cartea? Dar un adult trecut de 40 de ani?

Ștefan Doru Dăncuș: Fiecăruia trebuie să-i vorbești pe înțelesul său. Un liceu din Timișoara a organizat o lansare acolo, pe 11 martie a.c. Ce le voi spune elevilor din clasa a XII-a? Dar profesorilor și profesoarelor – care au altă vârstă? Orice scriitor adevărat știe să găsească un limbaj comun, să creeze o participare colectivă a auditoriului. Nu-mi premeditez discursurile.

Dani Godja: V-ați născut în leud, loc ce ne-a dat multe valori de-a lungul timpului. Care sunt pașii urmați din satul natal până la publicarea dumneavoastră în majoritatea revistelor literare din România și la cele peste 40 de premii la diverse concursuri literare din țară?

Ștefan Doru Dăncuș: Până în 1989 am cam fost ignorat de redactorii ziarelor și revistelor literare, deși mi s-au acordat premii și atunci. Se răsfângea asupra mea biografia tatălui meu care a fost dat afară din PCR. După 1989 am publicat relativ puțin dar de atunci și până în 1996 am luat cele mai multe premii. Am spus că nu mă voi opri până nu mi se va acorda marele premiu al vreunui festival de literatură. Asta s-a întâmplat în 1996, am luat Marele Premiu la Bistrița, la Festivalul Național „George Coșbuc”. Cu banii premiului am publicat volumul de debut „Dormi în pace, Doamne! Antidiavolul”. Totuși, cea mai fecundă activitate literară am desfășura-o începând cu 2006, când am fondat revista de cultură SINGUR.

Dani Godja: Ați plecat din Provincie pentru a deveni celebru în București. De ce nu se poate recunoaște valoarea unui om decât dacă e conectat la Capitală?

Ștefan Doru Dăncuș: Plecatul la București a fost o întâmplare. Capitala este, într-adevăr, un focar de cultură, dar te consumă. Există excepții, bineînțeles, scriitori care s-au adaptat la ritmul și viteza de acolo, însă nici Bucureștiul nu te legitimează ca scriitor dacă nu ai dovezi că ai fi așa ceva, respectiv cărți de care lumea să știe. Întrebarea a doua ține mai mult de modul cum scriitorul își gestionează opera. Nu trebuie să fii conectat la Capitală, ci la cultură. Iar acum, că există internetul, modalitățile de promovare a autorilor s-au simplificat considerabil. Că trebuie să mai fii văzut și în carne și oase, este altă poveste.

Dani Godja: America va strica despre igiena mediului cultural și România nu are

Ștefan Doru Dăncuș: Am lucrat în mass media 10 ani, din 1990 până în 2000. Dacă pe vremea aceea cam 50% erau puncte media independente, acum putem vorbi despre trusturi cu interese proprii care, dacă nu sufocă rămășițele „independente”, le cumpără sau le aduc la faliment. În România se practică azi metodele inumane de tip american – un trust de presă poate impune parlamentari sau lideri sindicali, poate crea din nimic o personalitate sau o poate demola. La mine în casă nu există televizor. Dacă vreunul din familie vrea să se uite la o anumită emisiune TV, o accesează pe internet.

Dani Godja: Sunteți director al editurii „ SINGUR”. În ce măsură își mai propun editurile să ofere lucruri frumoase, inedite, să deschidă gustul publicului pentru formare culturală, pentru valorile spirituale, să trezească interesul oamenilor pentru comunicare, pentru importanța vieții în comunitate? ...sau, mai simplu, care e scopul unei edituri în afară de a face bani? Se poate trăi din așa ceva?

Ștefan Doru Dăncuș: Nu tipăresc la SINGUR scriitori care deja au audiență la public. Am creat editura pentru a acorda o șansă autorilor care nu au posibilități de mediatizare. E un atu pentru un autor provincial, deoarece nu-i pun tirajul în brațe ci îi asigur și o mediatizare amplă prin Agenția de Publicitate de care vorbeam mai sus, atât în mediul virtual cât și în reviste tipărite. De asemenea organizez evenimente care să-l aducă pe autor în contact cu lumea, cu publicul.

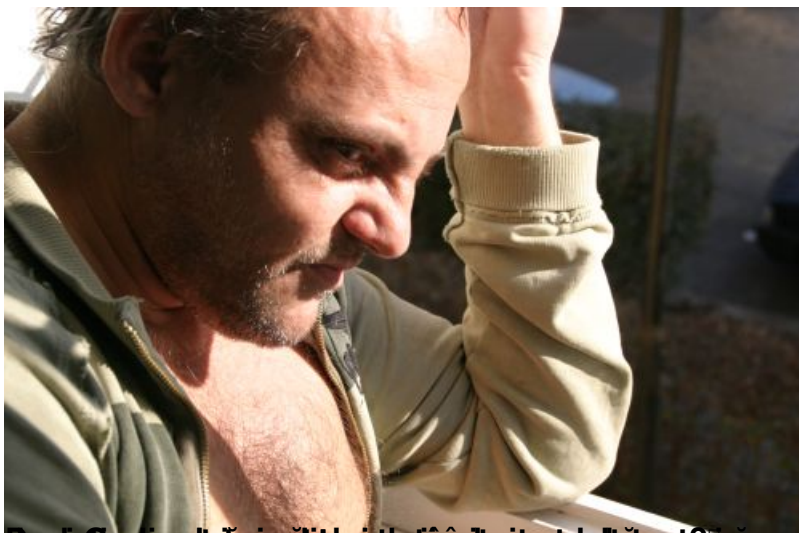
Am înregistrat succese remarcabile folosind această formulă de lucru și am creat o multitudine de parteneriate în acest sens. Personal, nu câștig nimic din editură, mai mult, ajut inclusiv financiar anumiți autori. E un gest pe care nădăjduiesc să-l contabilizeze Dumnezeu, deși mi-am atras stima oamenilor peste tot pe unde am umblat. Există editori care tratează cartea ca pe o afacere, ceea ce este bine, pentru că, în general, autorii își plătesc aparițiile editoriale. Se pot acorda, în unele cazuri, drepturi de autor, depinde cât de bine este impus scriitorul în conștiința publică.

Dani Godja: Tot mai puțini tineri citesc cărți. Care credeți că e cauza și ce se poate face pentru a □ remedia această situație?

Ștefan Doru Dăncuș: Deocamdată sunt tineri și pot sta cu ochii pe monitorul calculatorului, dacă vor să citească o carte. Și eu am procedat așa, imediat ce a apărut internetul. Acum, dacă nu găsesc o carte de care am nevoie în librării, o printez. Am sesizat însă faptul că deja se creează o elită și în rândul tinerilor. Această elită cumpără cărți, se uită la filme serioase, ascultă muzică bună, nu fumează (!), învață foarte bine, participă la olimpiade... Păcat că mulți dintre acești tineri n-au nici cea mai mică intenție de a-și continua studiile în România. Și dacă au plecat în străinătate, plecați rămân.

Dani Godja: Ce împiedică scrisul românesc să devină celebru peste hotare? Ce credeți că trebuie să facem pentru ca românii să fie traduși și citați în cât mai multe colțuri ale lumii?

Ștefan Doru Dăncuș: Editorii români nu sunt aproape deloc interesați să impună scriitorii noștri în străinătate, preferând să construiască campanii fulminante pentru autorii străini. Câștigurile sunt substanțiale și orice editor se gândește în primul rând la bani: n-o să-și pună pe butuci firma pentru a promova literatura noastră undeva unde publicul poate nici nu a auzit de România. Editurile mari, dacă fac așa ceva, o fac în baza unor interese bazate pe meschinărie, nu pe valoarea operei. Singura soluție pentru a contracara această „linie directoare” este cea de a tipări volume bilingve fără a cere fonduri „de la buget”, fonduri pe care editurile mai mici care se încumetă să demareze astfel de proiecte nu le vor primi niciodată. Editura „Grinta” de la Cluj are un astfel de program și lucrează în parteneriat financiar cu autorii. E un pas înainte.

Dăncuș despre site-uri literare: „Într-un test de text, la ce punctă încuiau atât mărghiuța, suma vedeți

Ștefan Doru Dăncuș: Site-urile literare sunt un lucru extrem de benefic. Au înlocuit, practic, cenzura comunistă care avea un aparat foarte bine organizat, cu o formă democratică a ei; adică, odată ce ai postat undeva un text, ai posibilitatea de-a te verifica în privința calității lui citind comentariile scrise de alți oameni de litere sau, de ce nu?, de cititori împătimiți. Există și aici diverse grupuri de presiune sau „biserițe” dar sunt binevenite, vedem că literatura noastră este în mișcare iar asta e un motiv de-a merge mai departe. Oricum, aceste frecșuri, scârtăituri, scandaluri literare sau verdicte orgolioase de pe site-uri nu duc în final decât la o cizelare a scrierilor, chiar la formarea unui autor. Putem observa aici, odată cu acest fenomen, o eliminare din perimetrul artelor actuale, a criticilor „grei”, respectiv o ignorare de tipul „câinii latră, ursul trece”. Finalul rămâne, însă, tot volumul tipărit, tot presa scrisă - acestea sunt cele care dau legitimitate scriitorului, prestanță și, eventual, glorie.

Dani Godja: Care sunt cărțile cele care v-au marcat anii adolescenței? Dar cărțile care v-au marcat ultimii 5 ani?

Ștefan Doru Dăncuș: Vă voi răspunde cu nume de autori: Mircea Eliade, Vasile Andru, Nicolae Labiș, Nietzsche, Francois Villon. Și o parte a autorilor ruși dintre care îl amintesc pe Esenin. În ultimii 5 ani am primit sute de cărți, nu mai spun de cele pe care le-am cumpărat personal. E greu să fac o selecție, dar încerc să menționez autori: Omraam Aivanhov, Rudolf Steiner, Peter Krassa, Dieter Schlesak, Andrei Zanca, D. D. Roșca (extraordinară „Existența tragică”!), Nicolae Breban, Felix Nicolau, Alex Ștefănescu.

Dani Godja: Care e ultima carte citită care v-a impresionat și ce ne puteți spune despre ea?

Ștefan Doru Dăncuș: „Laura celor 100 de cuvinte” de Maria-Gabriela Constantin, o carte de proză scurtă. E o carte de excepție care, înafara părților cumva autobiografice conține câteva texte ce ar surprinde pe oricine, oricât de mare cititor avizat ar fi. Deși pe alocuri se pot sesiza nuanțe SF, autoarea aduce un aer proaspăt în proză, o originalitate cum rar am întâlnit în ultimul timp. M-am și apucat de scris o recenzie pe care o voi publica în vreuna din revistele literare. Merită.

Dani Godja: Știu că aveți în lucru: „Evanghelia” (poezie-eseu), „Jurnal provizoriu” (jurnal), „Manual de gesturi inutile” (proză). Ce aveți de gând să ne transmiteți prin aceste volume?

Ștefan Doru Dăncuș: Ar fi multe de spus. Apariția acestor cărți certifică faptul că nu mă pot rupe de literatură, oricât de mari ar fi tentațiile societății actuale. Ce să transmit? Poate faptul că arta este a doua variantă a sângelui meu...

Dani Godja: Luni, 28 februarie 2011 veți lansa la Sighet primul volum al din “Bărbatul la 40 de ani”. La ce vă așteptați din partea sighetenilor? Pe când volumul următor?

Ștefan Doru Dăncuș: Sincer, nu mă aștept ca sighetenii să dea năvală. Așa cum ați spus, nu sunt prea cunoscut acolo, cu toate că m-am născut în Maramureșul Istoric. M-aș simți bine dacă publicul ar fi cât mai numeros, mai ales că distanța nu-mi permite să fac des astfel de drumuri. În ceea ce privește volumul II..., glumeam cu un amic scriitor care spunea că aș putea construi o serie – „Bărbatul la 41 de ani”, la 42, la 43 ș.a.m.d., asta însemnând că aș avea despre ce scrie toată viața. Revenind la întrebare, cred că volumul II va fi gata în 2012 și tot ce pot să vă spun este că va fi total diferit de cel editat acum la „Valea Verde”.

Dani Godja: Vă mulțumesc pentru timpul acordat.

FOTO: Arhiva personala Doru Dancus

AUTOR: Dani Godja

22/23.02.2011

www.sighet-online.ro

ACTIVITATE LITERARĂ Ștefan Doru Dăncuș:

A publicat poezie, proză, eseu în majoritatea revistelor literare din România. A obținut peste 40 de premii la diverse concursuri literare din țară.

A debutat editorial cu volumul "Dormi în pace, Doamne! Antidiavolul", poezie-eseu, (Ed. Euphorion, Sibiu, 1996).

Alte volume editate: „Să ne naștem de Sus” (dialog între Ștefan Doru Dăncuș și Mihai Pop, directorul Spitalului Orășenesc Negrești-Oaș); „Lume de mântuială. Amândoi”, poezie; „Apocalipsa după Dăncuș”, poezie-eseu; „Casa memorială Dăncuș”, poezie-eseu, „Întoarcerea poetului risipitor”, poezie, „Bocitorii. Așteptătorul” (proza), toate la Editura SINGUR, între 2002-2007, „Sex cu femei” (roman, în colaborare cu Adrian Suciu, 2008, Ed. Tritonic), „Povești pentru Gabriella” (roman, Ed. Limes, Cluj, 2009), „Scrum/Cendre” (poezie, ediție bilingvă româno-franceză, Ed. Grinta, Cluj, 2010), „Bărbatul la 40 de ani” (proză, vol. I, Ed. Criterion Publishing Int., București, 2010).

În curs de apariție volumele: „Jurnal de să nu mă văd” (roman), „Eliberarea” (eseu), „Avocații Cerului” (roman-eseu).

În lucru: „evanghelia” (poezie-eseu), „Jurnal provizoriu” (jurnal), „Scrum”(poezie).

Interviu cu scriitorul Ștefan Doru Dăncuș

Scris de Dani Godja

Miercuri, 23 Februarie 2011 21:45 - Ultima actualizare Joi, 24 Februarie 2011 19:24

